

ВЛАДО ЛЮБЕНОВ
СУТРЕШЕН СНЯГ

chitanka.info

Той роди се във осем,
във девет се влюби.
Във десет почти остаря.
Край велико прозрение мина на косъм —
в единайсет.
В дванайсет умря.

Във един го зариха,
в два светът го забрави,
в три друг купи ненужния гроб.
Точно в четири гладните псета се сбиха
за три кокала
в мръсен вързоп.

В пет се спусна мъглата,
в шест светът се задави,
в седем всичко съвсем опустя.
А от осем до осем сняг валя над земята
и затрупа със бяло
смъртта...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.